

La Bonavista de finals del franquisme (1972)

CRÀ'NICA SOCIAL. Imatge de la plaça de la Bonavista i del final del tram del passeig de Pere III. En primer pla, fulles caigudes dels plàtans i papers tirats a terra a dojo, que palesa la manca de manteniment i pulcritud de finals del franquisme a la ciutat, amb una deixadesa evident.Â

Foto: Antoni Quintana Tores.

Aleshores la plaça reunia al seu voltant un poti-poti format per fàbriques tèxtils, naus comercials i industrials, alguna torre com la del Soler del blanqueig, que feia xamfrà amb les carreteres de Vic i Santpedor i petites edificacions. Observem també vehicles propis de l'època: vespa, vespino, Renault 6, Seat 600, camió Barreiros, microbús vermell de recorregut municipal i, més al fons, la visió de mig camió de transport de begudes i un motocarro, així com l'anunci a la paret de Construcciones Falcó. A més de la bústia de Correus, dos fanals de ferro forjat, els dos semàfors del Passeig en àmbar (l'any 1956, s'havia instal·lat el primer a la cruïlla de la Muralla amb Guimerà) i alguns serveis, com el bar Maura a l'esquerra de la fotografia (que no apareix en la imatge), l'abastiment de benzina i petroli, amb el característic rellotge de paret, les bicicletes Bueso, seu de la Penya Ciclista Bonavista, i l'edifici de Maria Massana, que va servir de permuta amb l'Ajuntament i que encara existeix en l'actualitat, on els baixos es ven premsa diària i revistes, així com el del costat de Cal Jubert, d'habitatges i amb la part del darrere dedicada durant dècades a la fabricació i venda de gel.

Un passeig pendent de remodelar, sense voreres, ni fanals ni enjardinat; sense programes d'embelliment ni de correcció de dèficits que hauran d'esperar una dècada. El 1970 la ciutat tenia 58.110 habitants segons el padró municipal: s'hi van construir edificis d'habitatges, entre ells el de Caixa Manresa de tretze plantes, que van configurar la zona com a residencial, amb una progressiva creació de serveis per satisfer la demanda generada. La fotografia presenta una carretera de Vic remodelada recentment, sense llambordes i formigonada en època de l'alcaldia de Ramon Soldevila Tomasa; i és anterior a la col·locació de l'escultura noucentista de Josep Clarà, La Ben Plantada, l'any 1977, al capdamunt d'un passeig que l'any 1929 havia aconseguit connectar-se amb la plaça de la Bonavista i que des del 1932 reivindicava la seva modernitat, en ser la intersecció més important amb la carretera de Vic. Es va haver d'esperar fins el 18 de març de 2018 per inaugurar una rotonda incompleta de la Bonavista, com a punt neuràlgic de Manresa, que l'apropa una mica més al centre real.